

Redacția ZIG-ZAG de România

Freies Radio für Stuttgart, Stöckachstr. 16a, 70190 Stuttgart, Tel.: +49 (0) 711

6400 - 442, Fax: - 443

www.onlinereflect.eu / info@onlinereflect.eu

Vitra 2021

Anamaria Daiana Matieș - Stuttgart 10.07.2021

Cafeaua aburindă își caută evadarea din termos în timp ce roțile încep să alunece domol pe șine. Ne facem scurte planuri dar nu prea multe, lăsând spontaneitatea zilei să își facă de cap în tandem cu temperatura zilei. Păduri și lanuri, case și livezi se perindă cuminiți iar timpul trece mult mai repede decât am fi crezut. Schimburile de trenuri și minutele scurse nici nu le-am simțit, bucuria de a fi împreună după atâta vreme de restricții acaparându-ne cu totul. Facem scurt cu mâna de departe orașului Basel și un ultim schimb de șine ne duce în Weil am Rhein. Localitate nu prea mare, ca un cartier mărginaș al istoricului oraș scăldat la poale, de apele bătrânului fluviu. Auzisem de muzeul dedicat designului cu mulți ani în urmă când, la venirea în Germania, întâmplarea a făcut să particip în Franța, pentru câteva zile la un Workshop cu tema „Obiecte din beton“, workshop sponsorizat atunci printre alții de Centrul George Pompidou Paris și Vitra Design Museum. Era în anul 2000 și multe îmi erau în „Vest“ încă noi și necunoscute. De atunci m-a urmărit curiozitatea să cunosc mai mult și, bineînțeles, sponsorii cu notorietate datorită cărora avusesem o experiență deosebită. Anii au trecut, ocazii s-au ivit mai mult sau mai puțin, trecând însă peste ele. Un anunț la radio într-o dimineață grăbită mi-a atras atenția, odată cu redeschiderea parțială a muzeelor. Am hotărât prin urmare să îmi întreb colegii din asociație dacă printre ei ar exista interesați de o astfel de incursiune, pentru a forma

un grup vesel și să pornim în cunoaștere. După câteva discuții în stanga și în dreapta, care s-au extins în final peste aria asociației, iată-ne ajunși nerăbdători să aflăm ce ne poate oferi un astfel de loc.

Surpriza a fost că, de fapt, muzeul era un complex expozițional, împodobit cu o grădină care își revărsa mărinimos culorile în plină vară, grădină despre care aveam să aflăm că aparține unui concept al lui Piet Oudolf, arhitect peisagist olandez. Complexul muzeal oferă mai multe variante de vizitare, la pachet sau la liber, sistem privat sau de grup, design de interior și arhitectura. O după-amiază atât cât am avut noi la dispoziție nu ne-a permis să vedem tot, așa că majoritatea am ales turul combinat, bucuroși totodată că dintre noi s-a găsit cineva care să se înscrie și la turul de arhitectură, în speranța că ni se va povesti măcar un rezumat la întoarcere.

Primul popas l-am făcut într-o clădire futuristă, spațiul cuprinzând evoluția designului german între anii 1949-1989, cu diferențele de evoluție dintre Est și Vest dar și cu punctele lor comune. De la obiecte de veselă și îmbrăcăminte, la aparatura electrică/electronică, la motocicletele și automobile, precum și fotografiile document sau schițe ale vremii, făcându-ne să dăm timpul înapoi.....în tinerețea și copilăria unora dintre noi. Următorul popas, de aceasta dată mai scurt, l-a constituit o galerie cu obiecte de artă și design semnate de italieni vizionari și nonconformiști.

O scurtă pauză de cafea și înghețată, o adiere răcoroasă în toropeala zilei și, mai departe, în clădirea mare a complexului, un alt spațiu ingenios conceput din prisme intersectate, cu ferestre cât pereții și scări interioare ascuse, unde pașii ne-au purtat printre lucrări de toate formele și culorile, mai mult sau mai puțin folosibile dar toate cu un anume efect.

Trecând iar prin gradina multicoloră ajungem la punctul final, deja cunoscuta colecție de scaune, emblemă pentru muzeu și regăsită des în toate revistele și cărțile de specialitate. Scaune, jilțuri și fotolii, canapele din cele mai neobișnuite materiale și forme, dovadă a imaginației debordante a creației omenești, chiar și câteva dulapuri cu sisteme de sertare neașteptate, toate greu de descris în multitudinea exponatelor întinse pe rafturi imense care ajungeau până la tavan, bine orânduite și catalogate. Pentru un pasionat de design, oricum, totul greu de cuprins într-o singură zi.

O zi bogată și plină cu informații nu se putea finaliza decât la o terasă aproape de malul Rhinului. Am reușit chiar și o mica escapadă, trecând podul ce leagă Germania de Franța, un nod important de graniță, cu atât mai mult cu cât din același punct, aveam sub privire de fapt 3 țări, căci Elveția era și ea la doi pași. Și pentru că orice poveste trebuie să aibă cireașa de pe tort, cu foarte puțin înainte de a "ridica ancora" spre gară, s-a pornit o furtună de zile mari care ne-a răcorit cu totul și chiar cu puțină îngrijorare căci se anunțaseră mari inundații iar Rhinul, oricât ar fi el de frumos, poate face și surprize, mai puțin frumoase. Oricum, îl văzuserăm de pe pod că avea apele învolburate iar spre elvețieni norii înnegreau puternic cerul. Eram însă toți pregătiți de posibila ploaie așa că, nu ne-a speriat, chiar ne-am amuzat de întorsătura zilei și ultimul drum l-am făcut cântând în ploaie spre trenurile care ne-au readus acasă.

Daiana Matieș